

забезпечувати своєчасне реагування на дестабілізуючі чинники макрорівня.

1. Філонюк О. Для підвищення ефективності страхового ринку України необхідна його реструктуризація [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://forinsurer.com/public/15/01/27/4707>. 2 Сіліна Г.С. Ринок автострахування України: стан, проблеми розвитку та шляхи їх розв'язання в сучасних умовах / Г.С.Сіліна // Вісник Дніпропетровського університету. Серія «Економіка», 2010. - Вип. 4(3). – с. 49-53. 3. Ю.Гришан. Нова система оподаткування за рік здатна практично знищити страховий бізнес України [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://forinsurer.com/public/15/02/11/4709>.

СТРАТЕГІЧНІ НАПРЯМИ УПРАВЛІННЯ САНАЦІЄЮ У ВИРОБНИЧО-ГОСПОДАРСЬКИХ СТРУКТУРАХ

Бондарчук М.К.

Національний університет «Львівська політехніка»

Процеси подальшого удосконалення діяльності виробничо-господарської структури (ВГС) здійснюються за рахунок змін у виробничих, збутових та експортних планах об'єднання підприємств, використання ресурсів та змін в технічній і технологічній базі виробництва. ВГС повинні так сформувати свій виробничий напрям і асортимент продукції, щоб їх структура повністю відповідала стратегічним планам розвитку. Для недопущення виникнення кризових ситуацій у виробничо-господарській структурі створюється та вдосконалюється узгоджена стратегічна концепція формування асортименту продукції і нових послуг та раціоналізації.

Оцінюючи підходи вітчизняних і закордонних науковців [1; 2; 3; 4; 5; 6; 7 тощо], а також практичний інструментарій, необхідно наголосити, що при прийнятті управлінського рішення щодо інноваційних трансформацій санаційного характеру у ВГС потрібно чітко дотримуватися стратегічного плану його розвитку.

Наголошено, що управління санацією ВГС стосовно розширення виробництва і підвищення її ефективності безпосередньо впливає з економічних стратегій розвитку країни, проблем росту і структурних проблем, які необхідно вирішувати в об'єднанні. На засадах вищевикладеного, запропоновано у системі управління санаційним

процесом у ВГС враховувати дві важливі стратегії: стратегію формування асортименту продукції і нових видів послуг та стратегію раціоналізації виробництва за умов інноваційних трансформацій.

Метою дослідження є удосконалення механізму управління санаційним процесом у системі ВГС, який базується на узгодженій стратегічній концепції формування асортименту продукції і нових видів послуг та раціоналізації.

Стратегія формування асортименту продукції і нових видів послуг – це напрям планування і реалізації перспектив у ВГС, що направлена на задоволення попиту та на виробництво ефективних асортиментів продукції за рахунок проведення науково-дослідницьких і дослідно-конструкторських робіт (НДДКР) та виготовлення виробів до їх збуту на внутрішньому та зовнішньому ринках, а також нових видів послуг у фінансово-кредитних учасників ВГС за рахунок джерел фінансування і надання послуг як всередині об'єднання, так і за її межами. Дана стратегія включає в себе як оновлення номенклатури продукції відповідно до попиту та використання переваг єдиного виробничого циклу ВГС, що забезпечує випуск високоякісних виробів, які конкурентоспроможні на внутрішньому ринку і експорт яких є ефективним, так і оновлення спектру прибуткових фінансово-господарських послуг.

Стратегія раціоналізації виробництва скерована на постійне покращення якості продукції, робіт і послуг. Водночас вона забезпечує економію робочого часу, енергії та матеріалів, тобто однією важливою метою є покращення умов праці і побуту.

Обидві зазначені стратегії – передбачають здійснення узгодженої стратегії в сфері використання ресурсів, оскільки оновлення асортименту продукції і послуг проходить одночасно з кращим використанням енергоносіїв та покращенням засобів праці, що приведе до повного задоволення попиту, розширення експорту при загальному зниженні витрат.

Враховуючи недопущення виникнення кризових ситуацій у системі виробничо-господарських об'єднань, без належного управління ним керівникам та менеджерам ВГС при створенні узгодженої стратегічної концепції формування асортименту продукції і нових видів послуг та раціоналізації, запропоновано враховувати стратегію формування асортименту продукції і нових видів послуг та стратегію раціоналізації виробництва за умов інноваційних трансформацій. Для недопущення виникнення проблемних ситуацій у виробничо-господарських об'єднаннях необхідно управляти процесами росту виробництва продукції, збільшенням обсягу виконаних робіт і наданих послуг, які

супроводжуються різними темпами, і структурними змінами, внаслідок чого у кожному ВГС створюється та вдосконалюється узгоджена стратегічна концепція формування асортименту продукції і нових послуг та раціоналізації.

1. Gerisch R., Hofmann W., *Aufgaben und Probleme der Entwicklung in den Kombinat*en zur Erhonung der volkswirtschaftlichen Efektivitat. In *Wirtschaftswissenschaft*, Berlin 27 (1979) 2, S.139.]. 2. Gustmann K.-H., Stolzenberg G., Wolff H.-P. *Intensivierungs-faktoren Produktion-organisation*, Verlag Die Wirtschaft, Berlin 1978, S.75. 3. Gabler U. *Erarbeitung eines Algorithmus zur Balanzierung des Produktionsprogrammes ausgehend von der Intensivierungskonzeption bis zum Jahresplan*, Forschungsbericht, Friedrich-Schiller-Universitat, Jena, 1979, S.31ff. 4. Koziolk H *Wirtschaftswachstum und Entwicklung der materiell-technischen Basis*, *Wirtschaftswissenschaft*, Heft 3/1982. 5. Gureev, A.G. (2001). *Bounds of Ruin Probabilities*. *Scandinavian Actuarial Journal*, 2: – P. 181–190. 6. Колісник М.К. *Антикризове управління виробничо-господарськими структурами у машинобудуванні: [монографія] / М.К. Колісник. – Львів: Видавництво Львівської політехніки, 2009.– 208 с.* 7. Бондарчук М.К. *Управління санацією виробничо-господарських об'єднань: автореф. дис ... доктора екон. наук: 08.00.04 / Бондарчук М.К. // Національний університет «Львівська політехніка», Львів, 2013.*

ПОЗИТИВНІ ТА НЕГАТИВНІ АСПЕКТИ РОЗВИТКУ СТРАХОВОГО РИНКУ В УКРАЇНІ НА СУЧАСНОМУ ЕТАПІ

Волошин В.В., Волошин О.П.

Національний університет «Львівська політехніка»

Становлення і подальший розвиток ринкової економіки зумовлюють необхідність формування однієї з основних ланок фінансового ринку країни - страхового ринку. Наявність досконалого страхового ринку сприяє підвищенню стійкості фінансової і економічної систем та забезпечує сталий розвиток суспільства. Страховий ринок – система економічних відносин, які складають сферу діяльності страховиків і перестраховиків у певній країні, групі країн чи в міжнародному масштабі щодо надання страхових послуг страхувальникам [1, с.506]. Криза національної економіки погіршила стан ринку. Виявлення змін у тенденціях розвитку страхового ринку дає можливість прогнозувати